

Brödrarikena

Folkmelody lyr. A.Andersson

♩=80 1 Två skö-na län-der vet jag högt upp vid nor-dens pol, och sys-kon-tyc-ke
2 Åt in-född fri-het vak-ta de tu-sen-å-rig hård, de stå om-kring med
3 De tvil-lin-gar-ne lek-te i for-na dar med svärd, som le-jon-un-gar
4 De A-sa-barn nu lig-ga som elf-vor up-på äng, så lungt och fred-ligt

ha de med hvar-an-dra; ej skö-na-re du skå-dar, du fäs-tets gyll-ne
trog-na sö-ners ska-ra; med sko-gen till sitt tåc-ke och berg till huf-vud-
lek-te de med stri-der. De brot-ta-des på fjel-len, som gäll-de det en
vid hvar-an-dras si-da, och haf-vets vå-gor vag-ga de tu i sys-kon-

sol, hur län-ge och hur vidt du än må hvan-dra. Ha de ej guld och
- gärd hon hvi-lar trygg, hon fruk tar in-gen fa-ra. När fa-ran står för
verld - af le-ken blef dock all var sent om-si-der. Med hat i brös-tet
- säng, och tak är him-la - hval - vet det vi-da. Hvar af-ton da-gen

silf-ver, så ha de lik-väl nog af kla-ra, blå-a sjö-ar, af
dör-ren, nog ve-ta de sitt värn-den Gud, som gaf dem fri-het, han
stör-ta de löst e-mot hvar-ann; men in-gen dock gaf vi-ka, och
äl-dras, hvar mor-gon dag blir ung, de knäp-pa si-na hän-der och

ström-mar, berg och skog. Ett Sveri-ge är, och Nor-ge är de an-dra.
gaf dem ock-så jern att fri-he-ten med lif och blod för-sva-ra.
in-gen se-ger vann, och så det var i lån-ga, lån-ga ti-der.
be för sam-me kung-blott med, ej mot hva-rann de me-ra stri-da.